

De plicht tot verzet

DONDERDAG, 15 JANUARI 2009

Symbool Iraanse verzet

15/01/2009 - Het Iran van nu doet me denken aan het Nederland van de zestiende eeuw. Evenals nu in Iran werd in die tijd in Nederland de visie van de geestelijke leiders met geweld aan het volk opgelegd. Protestantse christenen werden om hun geloof vervolgd. Trefwoorden uit die tijd waren: inquisitie, Bloedraad, brandstapels.

Het was ook de tijd dat de theoloog en kerkhervormer Johannes Calvijn leefde. Wat hij schreef, is vandaag nog steeds van belang. Aan het slot van zijn hoofdwerk, *De Institutie*, handelde Calvijn over wat vaak het recht van opstand wordt genoemd. Wie Calvijn echter goed leest, bemerkt dat hij het niet over een recht heeft, maar over een plicht. Als koningen het volk onderdrukken en tiranniseren, dan hebben de volksmagistraten de plicht om zich daar tegen te verzetten. Doen ze dat niet, dan zijn ze, aldus Calvijn, niet vrij van misdadige trouweloosheid.

Gelukkig was er in die tijd iemand die zijn plicht verstond en zich openlijk verzette. Dat was prins Willem van Oranje. In 1564 hield hij een urenlange rede in de Raad van State over de godsdienstpolitiek, de inquisitie, de Plakkaten en de plaats van de Staten-Generaal. Hij deed publiekelijk de uitspraak: Ik kan niet goedkeuren dat vorsten over de gewetens heersen. Zijn verzet werd niet op prijs gesteld. In 1567 zag hij zich genoodzaakt naar Duitsland te vluchten. Zijn bezittingen werden verbeurd verklaard.

Willem van Oranje zag het als zijn dure plicht om vanuit Duitsland het verdrukte Nederlandse volk te helpen. Dat kostte hem zijn broer Adolf, die in de slag bij Heiligerlee sneuvelde. Zijn pogingen om het Nederlandse volk te helpen liepen in eerste instantie op niets uit. Dat veranderde toen op 1 april 1572 de watergeuzen Den Briel innamen. Het was een signaal voor een algemene volksopstand waar Oranje en zijn broers al vijf jaar op uit waren. Onmiddellijk riep de prins de bevolking in een schrijven van 14 april 1572 op tot verzet. De ene na de andere stad sprak zich uit voor de prins. De opstand was een feit.

Er is veel wat hierin aan Iran doet denken. In Iran heeft de PMOI zich onder leiding van Massoud Rajavi openlijk tegen de absolute heerschappij van de geestelijkheid verzet. Vrij spoedig na de komst van ayatollah Khomeini in Iran kritiseerde Rajavi het systeem van geheime revolutionaire rechtbanken, de toe-eigening van de macht door Khomeini en de opbouw van de Islamitische Garde. De PMOI kwam steeds meer

onder druk te staan. Rajavi probeerde de aanvallen op de PMOI te stoppen door in navolging van Jezus' woorden Khomeini de andere wang toe te keren. Het mocht niet baten. In 1981 zag Massoud Rajavi zich genoodzaakt Iran te ontvluchten.

Rajavi zag het als zijn dure plicht om het Iraanse volk te bevrijden. Hij organiseerde de Nationale Raad voor het Iraanse Verzet en vestigde bases in Irak. Zijn strijd kostte hem zijn broer Kazem, die in Europa door agenten van het Iraanse regime werd vermoord. Kazem Rajavi had zijn broer Massoud gered toen deze onder het bewind van de Sjah dreigde te worden geëxecuteerd.

Willem van Oranje en Massoud Rajavi deden hun plicht door zich tegen een verderfelijk regime te verzetten. De Nederlandse geschiedenis laat zien dat dit alleen effect heeft als zij daarin door het volk worden gevolgd. In zijn brief van 14 april 1572 verweet Willem van Oranje het Nederlandse volk dat het zich onvoldoende tegen de tirannie had verzet, terwijl hij zich in overeenstemming met zijn eed en zijn geweten kosten noch moeite had gespaard om het Nederlandse volk te helpen. Hij wees het volk er op dat de inname van Den Briel een uitgelezen kans bood om in verzet te komen. Het Nederlandse volk moest deze kans vooral niet voorbij laten gaan.

Zo zal ook Iran niet bevrijd kunnen worden zonder de inzet van de Iraanse bevolking. Het is niet aan mij om te beoordelen of het nu de juiste tijd is. Wat ik wel weet is, dat als het zover is, de internationale gemeenschap het Iraanse volk moet steunen. Steun aan het Iraanse verzet is niet een van drie opties waar de internationale gemeenschap vrij uit kan kiezen. Steun aan het Iraanse verzet is een plicht.

Bron: Jtwnetwork.nl, geschreven door Albert Welleweerd.